

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság — Republika Węgierska) — VB Pénzügyi Lízing Zrt. przeciwko Ferencowi Schneiderowi

(Sprawa C-137/08) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 93/13/EWG — Nieuczciwe postanowienia w umowach konsumenckich — Kryteria oceny — Badanie z urzędu przez sąd krajowy nieuczciwego charakteru postanowienia umownego ustalającego właściwość sądu — Artykuł 23 statutu Trybunału)

(2011/C 13/02)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: VB Pénzügyi Lízing Zrt.

Strona pozwana: Ferenc Schneider

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (sąd rejonowy dla II i III okręgu w Budapeszcie) — Wykładnia art. 23 akapit pierwszy Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości oraz dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29) — Postanowienie umowne określające właściwość sądu położonego bliżej siedziby przedsiębiorcy, niż miejsca zamieszkania konsumenta — Kompetencja sądu krajowego do badania z urzędu nieuczciwego charakteru postanowienia umownego w ramach badania swojej właściwości — Kryteria oceny nieuczciwego charakteru postanowienia umownego

Sentencja

1) Artykuł 23 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie sprzeciwia się przepisowi krajowemu zgodnie

z którym sąd, który wydaje postanowienie odsyłające, zobowiązany jest równocześnie zawiadomić o tym fakcie ministra właściwego do spraw sprawiedliwości danego państwa członkowskiego.

- 2) Artykuł 267 TFUE należy interpretować w ten sposób, że właściwość Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej obejmuje wykładnię pojęcia nieuczciwych postanowień umownych, o których mowa w art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich oraz w załączniku do niej, jak też wykładnię kryteriów, jakie sąd krajowy może lub powinien stosować w toku badania postanowienia umownego w świetle przepisów tej dyrektywy, przy czym zadaniem sądu krajowego jest dokonanie skonkretyzowanej oceny nieuczciwego charakteru danego postanowienia umownego w oparciu o wskazane kryteria oraz w świetle okoliczności danej sprawy.
- 3) Sąd krajowy zobowiązany jest przeprowadzić z urzędu dochodzenie w celu ustalenia, czy postanowienie umowne określające wyłączną właściwość miejscową sądu, zamieszczone w umowie pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem będącej przedmiotem sporu przed tym sądem, jest objęte zakresem zastosowania dyrektywy 93/13 i jeżeli jest nim objęte — zobowiązany jest z urzędu zbadać, czy postanowienie takie jest nieuczciwe.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 19.7.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 listopada 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-458/08) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 WE — Sektor budownictwa — Wymóg uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w tym sektorze — Względy uzasadniające)

(2011/C 13/03)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Traversa oraz P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)